

قُبس من نور القرآن

درس 64 : سورة آل عمران آيات 69-74

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَدَّتْ	طَائِفَةٌ	مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ	لَوْ يُضِلُّونَكُمْ
ودد	طوف	اهل	ضل ل
دوست داشتند	گروهی	از اهل کتاب	(که) کاش (بتواند) گمراه سازند شما را،
وَمَا يُضِلُّونَ	إِلَّا	أَنْفُسَهُمْ	وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾
ضل ل		نفس	شعر
حال آنکه گمراه نمی سازند	جز	خودشان را	و در نمی یابند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	لِمَ	تَكْفُرُونَ	بِآيَاتِ اللَّهِ	وَأَنْتُمْ	تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾
اهل		کفر	آیه		شهد
ای اهل کتاب،	چرا	کفر می ورزید	به آیه های الله	حال آنکه شما	گواهی می دهید (به درستی آن؟)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	لِمَ	تَلْبِسُونَ	الْحَقَّ	بِالْبَاطِلِ	وَتَكْتُمُونَ
اهل		لبس	حق	باطل	کتم
ای اهل کتاب،	چرا	در می آمیزید	حق را	با باطل	و کتمان می کنید
الْحَقَّ	وَأَنْتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾			
حق					علم
حق را	حال آنکه شما	می دانید؟			

قبس من نور القرآن

درس 64 : سورة آل عمران آيات 69-74

وَقَالَتْ	طَائِفَةٌ	مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ		آمَنُوا	بِالَّذِي
ق و ل	ط و ف	أ ه ل	ك ت ب	أ م ن	
و گفتند	گروهی	از اهل کتاب:		ایمان بیاورید	به آنچه
أَنْزَلَ	عَلَى الَّذِينَ	آمَنُوا	وَجْهَ	النَّهَارِ	وَكَفَرُوا
ن ز ل		أ م ن	و ج ه	ن ه ر	ك ف ر
فرو فرستاده شده است	بر کسانی که	ایمان آوردند	و در آغاز	روز؛	و کفر بورزید
آخِرُهُ	لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾				
آخر	رجع				
در پایان آن (روز)	باشد که آنان باز گردند؛				

وَلَا تُؤْمِنُوا		إِلَّا	لِمَنْ	تَبِعَ	دِينَكُمْ
ا م ن				ت ب ع	د ی ن
و تصدیق نکنید		جز	کسی را که	پیروی کند	دین تا را
قُلْ	إِنَّ	الْهُدَى	هُدَى	اللَّهِ	أَنْ يُؤْتَى
ق و ل		ه د ی	ه د ی	ا ل ه	ا ت ی
بگو-	بی گمان	هدایت (راستین)	هدایت	الله است-	اینکه داده شود
أَحَدٌ	مِثْلَ	مَا	أُوتِيتُمْ		أَوْ
ا ح د	م ث ل		ا ت ی		
(به) یکی	مانند	آنچه	داده شده است به شما؛		یا
يُحَاجُّوكُمْ		عِنْدَ رَبِّكُمْ		قُلْ	إِنَّ
ح ج ج		ع ن د		ق و ل	ا ت ی
چون و چرا کنند با شما		نزد پروردگار تان؛		بگو:	همانا
اللَّهُ		يُؤْتِيهِ		وَاللَّهُ	
ا ل ه		ا ت ی		ا ل ه	
الله است؛		می دهد آن را		و الله	

قبس من نور القرآن

درس 64 : سورة آل عمران ايات 69-74

عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

ع ل م

دانااست -

يَخْتَصُّ	بِرَحْمَتِهِ	مَنْ	يَشَاءُ	وَاللَّهُ
خ ص ص	ر ح م		ش ی أ	أ ل ه
اختصاص می دهد	به رحمتش	هر که را خواهد،	خواهد،	والله
ذُو الْفَضْلِ		الْعَظِيمُ ﴿٧٤﴾		
ف ض ل		ع ظ م		
صاحب بخشش		بزرگ است		